

(məqalə-hekayə)

Bu 100 gün dostanı çox acı sonlu, 10 milyon insanın gözləri doldu, Sağalmağın gözlədiyimiz Qazi, Cismani ayrıldı və Şəhid oldu... Sayanda Qarabağladır millətim, Şad olsun müqəddəs ruhun, Şəhidim!

Müəllif

Bu gün daha bir qəhrəman haqqında növbəti elegiyanı qələmə alıram... Lakin qəm-kədərimin ölçüsü eyni deyil, indi daha da artıb... Düşmən cənginə mərdliklə sinə gərəkək onun xain həmlələrindən cəsurluqla qurtarmış qəhrəmanın kaş ki bu əcəlin cəngindən də qurtulaydı, bütün qazilər kimi onun da görüşünə, ziyarətinə gələn olaydı, ondan müsahibə alaydılar... Kaş ki o, bu ağır-acıdan qurtulaydı, ailəsi dəkədərin üzünə belə baxmayaydı... Atası qüruruna qürur qataydı, dostları köksünü qabardaydı, anası sevinib oğlunu bağrına basıb özünü xoşbəxtlərin xoşbəxti hesab edəydi... Kaş ki...

Bəs niyə belə olmadı?.. Niyə övladı üçün, ailəsi üçün saçını süpürgə edən, ayağına daş dəyəndə ürəyi sızlayaraq yerindən çıxan bir Ana da övladının bayrağa boyanmış tabutuna baxmaq adlı acı gerçəklə qarşılaşdı? Niyə bir atanın da belə qurudu, büküldü? Niyə bir dost arxasız-köməksiz qaldı... Sözlər üz çevirdi, dillər aciz qaldı, fikirlər rəngini dəyişib qara rəngə boyandı... Bunlar niyə belə oldu?..

Yəqin, İlahidən qisməti belə imiş Şəhidimizin... Yəqin, heç komada deyilməmiş, 100 gün içərisində hər an sadəcə ruhu ilə Allahın dərgahında imiş O... 100 gün içərisində Allahıyla danışmış ki, burada dayana bilmirəm, mənə bayrağa bükülmüş tabut, dostlarını da rəngin hopdurana qapqara torpaq lazımdır... "Mənə cəngi, döyüşü, hərbi çox gördün, Şəhadəti çox görmə, Allahım!" deyirmiş yəqin keçən hər gündə O. Ailəsi də yəqin təskinlik tapmış ki, bəlkə də, komaya düşməsində bir xeyir var. Çünki komada olmasaydı, xəstəxanada olduğu ilk an özünü yerden-yerə vurardı, döyüşləri davam etdirə bilmədiyinə görə hirsindən dəli kimi olardı, hekimləri cənginə alardı ki, mənə tez sağaldıb döyüş yoldaşlarımin yanına qaytarın... Amma komada olduğundan O, çox sakit idi... Onu tez sağaldıb döyüş yoldaşlarının yanına qaytarmaq üçün hekimləri qınaya bilmirdi, danışmırdı, dinmirdi də... Yəqin ki, cənnətdə boşaldacaqdı qəlbindəkiləri...

Bu elegiya-məqalə Zəfər günü də, medalını aldığı gün də komada olmuş, düşdüyü komanın onun sevinməli olduğu bütün xoş xəbərlərini üstündən qara xətt çəkdiyi bir Şəhidəhər edilmişdir... Bədən müharibəsinin odlualovlu günlərində Füzuli istiqamətində döyüş tapşırığını yerinə yetirərək ağır yaralanan və döyüşü davam etdirmək istəyəndə, aldığı yaraların ölümcül olduğu üçün xəstəxanaya yerləşdirilən, xəstəxanada 100 gün komada qalan və 100-cü gün Şəhid olan çavuş Quluzadə Elşən Qulu oğluna aiddir bu elegiya...

Elşən Quluzadə 1998-ci ildə Füzuli rayonunun İkinci Mahmudlu kəndində dünyaya göz açmışdır. O da Qarabağda doğulan bir çox Şəhidimiz kimi Qarabağın bir hissəsini uzaqdan həsrətə baxmağa məcbur olmuşdu. Orta məktəbdə təhsil aldığı vaxtlarda müəllimləri ona Azərbaycanın tarixini dərinləndirən tədris etməklə bərabər, zaman-zaman doğma Qarabağın, xüsusilə də, Füzulinin nə qədər uşaq yüklü olduğundan danışırdılar... Elşənün bu eşitdikləri onun üçün qisasa hazırlıq təlimi olmuşdu. Bu mövzularda atasından, anasından eşidib-bildikləri də onu da-

ha çox təsirləndirir, əlinin sıxıldıqca sıxılmasına və düşmənin başına zərbə endirməyə hazır olan dəmir yumruğa dönməsinə zəmin hazırlayırdı. Hələ kiçik yaşlarında atası ilə birgə bir tərəfə gedəndə əsgərlərimizi görərək qürur duyar, köksü qabara-qabara vəzifəsini yerinə yetirən, Vətənə xidmət edən əsgərlərimiz, hərbiçilərimizlə fəxr edər, bəzən onlara əsgər salamı da verərdi. Elə hallar olurdu ki, Elşən salam əvəzinə yumruğunu da göstərər, elə bil bununla "vaxt gələcək, bu yumruq kimi birləşib, dəmirə çevrilib, dəmir yumruq olub düşmənin başına

çirmək naminə O, hərbi xidmətə yollandı. İlk gündən özünü rahat hiss edirdi, darıxmırdı, sıxılmırdı. Bilirdi ki, çoxdan olmalı olduğu, qəlbən arzuladığı yerdədir. Vətənə xidmət edir, arxaya baxmır, həmişə öne, düşməne baxır. Elşən əli hər an tətikdə olurdu. O, o qədər sevirdi ki bu işi, o qədər qoruyurdu ki bu işinin şərəfini... Ona görə də hərbi xidməti bitirdikdən sonra da O, sevdiyi peşəsindən ayrılmamaq üçün müddətdən artıq həqiqi hərbi xidmət qulluqçusu olaraq Daxili Qoşunlarda yenidən işə düzəldi. Həm asayış, həm Vətəni müdafiə onun ən çox sevdiyi işi idi!

Mənəni üstünlüyə məharətlə dəyişən Elşən adı kimi, mehriban, gülerüz, şən idi və etdiyi işlərlə özünü mühitə də sevdirirdi... İş yoldaşları, əsgərlər, zabitlər ona baxıb onunla fəxr edirdilər. Bilirdilər ki, Elşən Vətənin asayışı və qorunması üçün özünü odla sulayar, suyla yandırır. Elşən dəfələrlə ətrafdakıları özünün bir çox cəhətlərlə başqalarından üstün olduğuna inandırılmışdı. Bu, həqiqətən də, belə idi.

Vətənə xidmətini davam etdirən və yorulmadan çalışan Elşən 2020-ci ilin iyul ayında düşmən təxribatları nəticəsində baş verən Tovuz döyüşlərindən sonra daha da canlandı, özünü yenidən müdafiə və qisas üçün doğulmuş hesab etdi. Erməni təxribatı zamanı qəhrəman komandır, general-mayor Polad

ruhunu şad edəcək, düşmənin başına zərbə endirəcək, bağrıni didəcək və böyük dərs verəcək bir Əmri verdi! Həmin gün düşmənin bir çırtmasıyla yatmış nəhəng durdu, dirildi, dirçəldi və... Zəfəri günlərimizin axını elə ilk anlardan başladı! Elşənimizin və nəçəncə vətənsəvər Elşənlərimizin müqəddəs qisas arzusunun həyata keçməsi üçün zəmin yaratdı bu Əmri!

Silahlı Qüvvələrin əsgərləri, Hərbi Hava Qüvvələrinin pilotları, könüllü miçmanlarla bərabər Daxili Qoşunların hərbiçiləri də Vətən torpağının azad olması üçün gücünü, qüvvəsini bir an olsun belə əsirgəmədilər. Sonralar Şuşa fəthi olacaq Ərənlər o vaxt Zəfər Yolunda ilk addımlarını birgə atırdılar. Elşən də həmin Ərənlərlə bir cərgədə müzəffər addımlarla addımlayırdı bu müqəddəs yolda. Bədəninə nəhəng Türk sərkərdələrinin ruhu dolubmuş kimi düşməndən qurtulmadan zərbələr endirirdi O. Qisas hissi ilə alovlanan Elşən həmin qisası artıq alırdı. Hər bir mənfur erməni əsgərinin Cəbrayıldan döyüşün ilk anlarından bir, adi hala çevrilmişdi. Daha çox qisas alsın deyə, daha çox vurulsun, bütün gücünü bu işə sərf edirdi, dayanmadan, yorulmadan, nəfəsini belə dərmədən...

Torpağın hər qarışında, Dalğaların bayrağımız, Heç darıxmı, vaxtı gəldi, Gəlirik, Qarabağımız!

1000 İLƏ BƏRABƏR 100 GÜN

və ya ikinci "Qəhrəmana elegiya" - Şəhid çavuş Elşən Quluzadənin əziz xatirəsinə

ənəcəyik, onu məhv edəcəyik, onda mən də sizin sıralarımızla olacağam" demək istəyirdi.

Televizorda dahərbi forma geyinən hərbiçiləri seyr etdikcə elə bil Elşən daha da qüvvətlənir, onlardan güc alır və elə bil nə çətinliyi varsa onu bununla həll edirdi. O, bilirdi ki, əsgər varsa, Vətən var və həmin əsgər Vətəni müdafiə etmək üçündür. Yeni qoruyanı varsa, Azərbaycan-özü var və həmişə dik durar! Dəmir yumruğunu sıxar və düşməne deyər ki, əy o boş başını! Beləliklə, Azərbaycan var olar və zəfərdən-zəfərə addımlayar, yeriyər...

Hərden Elşeni öz daxili dünyası da didirdi. Onu narahat edən qaraba-qara fikirlər var idi. Elə bil, Elşən özünü həyatda yox, xəyallarda olduğu kimi sanırdı. Bunu orta məktəbin son siniflərində oxuyanda daha çox hiss etmişdi elə bil O. Çünki, artıq cəzasız qalan düşmənlər özlərini rahat hiss edirdi, çox rahat gözə bilir, istediklərini edirdilər. Havadarları olduğundan onlara heç kəsin sözü yox idi. Belə bir halda, əgər, öndə əngəl varsa, onda işlər təhlükədə olar. Elşənün ələmində əsas xəyal deyildi, xəyalın gerçəkləşməsi idi... Bunu getdikcə gəncələnməkdə olan Elşən öz tefəkkürü ilə çox yaxşı sezirdi və onu da bilirdi ki, onun ən böyük və gerçək olmağa layiq bir arzusu var: Hərbiçi olmaq! O, bunu bütün canı, qanı ilə, ürəyi-qəlbə ilə, bütün varlığı ilə istəyirdi və hərbiçiliyə gedən yolda olan bütün əngəlləri yox etməyə hazır idi Elşən.

Orta məktəbi bitirdikdən sonra o, başqaları kimi sənədlərini ali məktəbə vermədi. Onun üçün ən uca, ən yüksək ali məktəb Vətən sevgisi, Vətənin müdafiəsi, torpaqlarımızın düşmən tapdağından azad edilməsi ali məktəbi idi. Ona görə də bu istəyini həyata ke-

Həşimovun şəhadəti hamı kimi Elşənə də ürəkdan kədərləndirdi, bununla yanaşı onda qisas hissini daha da alovlandırdı və məsuliyyətini artırdı. O, nəinki, Füzulinə və işğaldan digər ətraf bölgələri, ümumiyyətlə tam Qarabağı azad görmək istəyirdi. Nə vaxt Ali Baş Komandanın dəmir yumruq əmri gəlsə idi, O, çoxdan bu əmri yerinə yetirməyə, qartal kimi düşmən üzərinə şığımağa hazır idi. Şəhidlərin qisasını almaq, Qarabağı azad edib düşmənlərə böyük dərs vermək Onun ən ali istəyi, arzusu, amalı idi. Bunun üçün O, hər şeyi edərdi.

Uşaq vaxtlarından televizorda da baxırdı düşmənlərin qudurganlığına, azğınlığına, qəddarlığına, alçaqlığına. Ancaq düşmənin naqisliyi indi başqa idi. Həmişəkəndən daha da qudurmuşdu düşmən. Ağzından köptüklü cəhənnəm odu yağırı düşmənin. Nağıllarda şər qüvvələrin təmsali olan, ağzından od püskürən əjdaha kimi düşmən istədiyi yeri dağdır, istədiyi ağzın hərəketləri edir, cəzasız qaldıqca daha da qudurganlaşırdı. Niyə belə sərbəst idi düşmən? Çünki, havadarlarının kölgəsində olduğundan törətdiyi qəddar cinayətlərə görə ona cəza verilməmişdi, həddi bildirilməmişdi, ona görə bütün dünya qanunlarını ayaq altına atıb tapdalayırdı. Onların cəzası yox idi. Dünyada tək cəza almamış terrorçu insana bənzəməyənlər ermənilər idilər. Elşən artıq dözə bilmirdi, hər bir Vətənoğlu kimi. Düşmənin dərslərini tez vermək istəyirdi. Ali Baş Komandan o Əmri verəcəkdi!

Və nəhayətində və məqamında verdi də! Qisas hissi ilə alovlanan Elşən-lərini heçməcə kiçik, lakin Vətən boyda olan ürəklərinə bumbuz İsa bulacağının suyunu səpdi də! 27 sentyabr 2020-ci ildə Ali Baş Komandan Cənab İlham Əliyev Qarabağı azad edəcək, Ulular

Bu Zəfər nəğməsi ilə Füzulidən, Cəbrayıldan keçdi Elşən... Şəhidlərimiz üçün doluxsunaraq, qəmginlənərək, Zəfərimizə sevinərək... Sabaha, sabahın Zəfərinə inanaraq, inamla, cəsur addımlarla addımladı Elşən... İnami ilə gücünə güc qatdı. Gücü heç zaman əksilmədi, o, bu yolda yorulmadı, gümrəhləşdi, gücü daha da artdı. Düşüncəsində, qəlbində Zəfərdən başqa heç nə yox idi onun. Özünü inandırır ki, müharibənin düşmən üzərində qələbəmizlə bitdiyi o günü, Zəfər Gününi özü görəcək, ailəsi ilə zəngləşəcək, bu şad xəbəri onlara verməklə təbrikləşəcəklər... Lakin zalım fəlayin oyunundan xəbərsiz idi Elşən.

(Davamı var)

SEVİNDİK NƏSİBOĞLU
8-ci sinif şagirdi, şair-publisist,
AJB-nin üzvü